गृत्ध्वाअभिकांक्ष्य ॥ ४० ॥ ४१ ॥ प्रणमेनमामि ॥ ४२ ॥ नकेवलमर्थवादबिभीषिकेयंकिंतुप्रत्यक्षमित्याह ब्राह्मणार्थइति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥
इतिदशमेटीकायांचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७ ॥ पंचषष्टितमेरामश्चक्रेगोकुलमागतः रममाणस्तुगोपीभिःकालिंद्याःक
र्षणंमदात् १ रामस्यचरितंचित्रंकालिंद्याकर्षणादियत् पौंड्रकांतादिकृष्णस्यपृथगुक्तमतःपरम् २ ॥ १ ॥ आशीर्भिरभिनंदितोबभूव ॥ २ ॥ त

नमेब्रह्मधनंभूयाद्यद्गृत्ध्वाऽल्पायुषोनृपाः ॥ पराजिताश्च्युताराज्याद्भवंत्युद्वेजिनोऽहयः ॥ ४० ॥ विप्रंकृता
गसमपिनैवद्रुह्यतमामकाः ॥ घ्नंतंबहुशपंतंवानमस्कुरुतनित्यशः ॥ ४१ ॥ यथाहंप्रणमेविप्राननुकालंस
माहितः ॥ तथानमतयूयंचयोऽन्यथामेसदंडभाक् ॥ ४२ ॥ ब्राह्मणार्थोह्यपहृतोहर्तारंपातयत्यधः ॥ अजा
नंतमपिह्येनंनृगंब्राह्मणगौरिव ॥ ४३ ॥ एवंविश्राव्यभगवान्मुकुंदोद्वारकौकसः ॥ पावनःसर्वलोकानां
विवेशनिजमंदिरम् ॥ ४४ ॥ इति०भा०द०नृगोपाख्यानंनामचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७ ॥
श्रीशुकउवाच बलभद्रःकुरुश्रेष्ठभगवान्रथमास्थितः ॥ सुहृद्दिदृक्षुरुत्कंठःप्रययौनंदगोकुलम् ॥ १ ॥
परिष्वक्तश्चिरोत्कंठैर्गोपैर्गोपीभिरेवच ॥ रामोऽभिवाद्यपितरावाशीर्भिरभिनंदितः ॥ २ ॥ चिरंनःपाहिदा
शार्हसानुजोजगदीश्वरः ॥ इत्यारोप्यांकमालिंग्यनेत्रैःसिषिचतुर्जलैः ॥ ३ ॥ गोपवृद्धांश्चविधिवद्यविष्ठैर
भिवंदितः ॥ यथावयोयथासख्यंयथासंबंधमात्मनः ॥ ४ ॥ समुपेत्याथगोपालान्हास्यहस्तग्रहादिभिः ॥
विश्रांतंसुखमासीनंपप्रच्छुःपर्युपागताः ॥ ५ ॥ पृष्टाश्चानामयंस्वेषुप्रेमगद्गदयागिरा ॥ कृष्णेकमलपत्रा
क्षेसंन्यस्ताखिलराधसः ॥ ६ ॥ कच्चिन्नोबांधवारामसर्वेकुशलमासते ॥ कच्चित्स्मरथनोरामयूयंदारसुतान्वि
ताः ॥ ७ ॥ दिष्ट्याकंसोहतःपापोदिष्ट्यामुक्ताःसुहृज्जनाः ॥ निहत्यनिर्जित्यरिपून्दिष्ट्यादुर्गंसमाश्रिताः ॥ ८ ॥

दाहचिरमिति ॥ ३ ॥ गोपवृद्धांश्चविधिवदभिवंद्ययविष्ठैरभिवंदितोबभूवेत्यर्थः अपिचयथावयइति ॥ ४ ॥ तेसर्वेस्वेषुयादवेषुतंराममनामयमा
रोग्यंपप्रच्छुः ॥ ५ ॥ तेचतेनपृष्टाइति कृष्णेकृष्णप्राप्त्यर्थंसंन्यस्ताखिलराधसः त्यक्तसर्वविषयाः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥